

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 757/2026
24.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Драгана Пашића, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К бр.2096/24 од 04.12.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.95/26 од 12.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 24. јуна 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Пашића, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К бр.2096/24 од 04.12.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.95/26 од 12.03.2026. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К бр.2096/24 од 04.12.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године, које ће се извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, без примене електронског надзора, а уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у заводу за извршење казне затвора, те на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико је не плати у том року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, на основу члана 348. став 6. у вези члана 87. став 3. у вези става 1. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета,

ближе наведених у изреци пресуде, а на основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени је обавезан да суду надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.95/26 од 12.03.2026. године, усвајањем жалби окривљеног АА и његовог браниоца, пресуда Првог основног суда у Београду К бр.2096/24 од 04.12.2025. године преиначена је само у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што је окривљени због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, због ког је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од пет месеци која ће се извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, без примене електронског надзора, с тим што уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу из извршење казне затвора, те на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико је не плати у том року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док су жалбе у преосталом делу одбијене као неосноване и побијана пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Драган Пашић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и повреде одредаба члана 3. ЗКП, члана 15. ЗКП и члана 419. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, уз истовремени захтев да се у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одреди одлагање извршења правноснажних пресуда, до доношења одлуке о захтеву за заштиту законитости.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да захтев ваља одбацити, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног у уводу захтева за заштиту законитости, као разлог подношења, истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, међутим образлажући ову повреду закона бранилац у суштини не указује на који начин је нижестепеним одлукама кривични закон повређен по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, већ указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, односно повреду члана 440 ЗКП, истицањем да су нижестепени судови потпуно занемарили форензички налаз војне полиције и чињеницу да на самом оружју нема отисака прстију, нити ДНК трагова окривљеног, и полемиче са образложењем другостепеног суда са страна 4 и 5 другостепене пресуде у вези са постојањем директног умишљаја на страни окривљеног за држање оружја, те уз сопствени закључак да чињеница да је окривљени без примедби потписао потврду о привремено одузетим предметима не значи да је спорно оружје његово и да припада њему као окривљеном, а што према ставу браниоца представља очигледно кршење претпоставке невиности из члана 3. ЗКП и противзаконито пребацивање терета доказивања на окривљеног из члана 15. ЗКП.

Поред тога, бранилац указује да је нижестепеним одлукама повређен члан 419. став 2. ЗКП, јер су судови одбили да цене званичну нотарску изјаву окривљеног и његове мајке о добровољној предаји и враћању оружја МУП-у РС.

Како наведене повреде закона – погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда члана 440. ЗКП, те члана 3. и 15, као и члана 419. став 2. ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

У поднетом захтеву, бранилац истиче и повреду права окривљеног на правично суђење из члана 6. Европске конвенције о људским правима.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којим је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема прописан садржај.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, а на основу члана

487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен, јер нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић